

LILIOM ÉS RÓZSA PUSZTAEGRESEN

Amikor először jártam Pusztáegresen, azt hittem egy kis erdélyi faluba érkeztem. Fenyvesei, dímbes-dombos utcái, kedves fatornyos iskolája, amit akár Kós Károly is tervezhetett volna, hatalmas platófáival, oszlopos tornáccával mind-mind a Kárpátokban megbúvó erdélyi falvacskákra emlékeztettek. Ezt a hangulatos iskolát nemrég bezárták, mi azonban egy hétre felvertük csendjét, s a falucskáét is.

Idén júliusban ugyanis ide szerveztünk hittanos gyerekeknek tábort. A tábor lelkeségét és programjait Szent Erzsébet és Szent Imre születésének kerek évfordulója köré építettük fel. Az ő jelképük volt a jelmondatunk is: Liliom és Rózsa. Célunk volt, hogy a két szent élete példaképként szolgáljon a mai gyermekek számára, és alternatívát adjunk a mai, csak sztárokban való gondolkodás helyett. Gazdag tervet készítettünk a hat napra. Új táborozókat avattunk, Szent Erzsébetről képet készítettünk üvegfestéssel, imákat, énekeket tanultunk, legendákat olvastunk a két szentről. Csak úgy zengtek Pusztáegres utcái, amikor az Isten hazánkért térdelünk elődbe című dallal végigvonultunk az esti fáklyás körmenettel.

A foci pályán a magunk készítette buzogányokkal hajigáltunk, ami szintén nem kímélte az ottlakók fülét. Kirándultunk Alapra is, mert ott egy kedves kis Szent Imre templom található, amit Kanyóné Somogyi Tünde hitoktató mutatott be nekünk. Székesfehérváron is jártunk Szent Imre születési és temetkezési helyén, és utána pihenésként az agárdi termálfürdő vizében lubickoltunk. Az egyik legnépszerűbb programunk az esti elemclámpás róka-és koronavadászat volt. Mint sok szentjánosbogárka – csak kicsit hangosabban – úgy repkedtek a gyerekek az öreg plátánok között. A legmozgalmasabb, akadályversennyel teli napunkat táborzáró szentmise követte, amit Mészáros János atya tartott nem csak nekünk, hanem a meghívott falubelieknek is. A gitáros misén a gyerekek szolgáltak. Az záróesten a gyerekek Szent Erzsébet és Szent Imre életéből játszottak el jeleneteket. Az utolsó nap délelőttjén az aszfaltot telerajzoltuk Szent Erzsébet és Szent Imre képekkel, tábori élményekkel. Amíg le nem mosta az eső, ott színesedtek az iskola, most már csendessé vált udvarán.

Ebben a táborban harminckét sárbogárdi és pusztáegresi gyerek volt, és öt-hat nevelő teljesített szolgálatot egész héten. A pályázaton nyert összegek, az egyéni felajánlások segítettek bennünket abban, hogy a gyerekeknek ne kerüljön sokba a tábor, de mégis gazdag legyen a program. Köszönjük Becker Gizellának és Géro A. Péternek a támogatást, és végül köszönjük Pusztáegres népének befogadó szeretetét, adományait!

■ Pirosné Kocsis Anna, tábor szervező

A SEKRESTYE SZÍNPAD SIKERE

A Budapest Belvárosi Főplébánián, amelynek öt közössége és Temploma egységben szervezte városmissziós programjait a Belváros szívében, a Váci utca közelében állította fel színpadát és sárait. A hét egyik kiemelkedő eseménye volt a Csepeli Sekrestye Színpad – a Főplébánia színjátszó körének – Szent-Erzsébet játéka. A világváros forgatagában komoly kihívást jelentett a játékban részt vevők számára a zaj, a közeledő este hűvöse és a nyüzsgő utca közege. A színészek mégis nagyszerűen oldották meg feladatukat, sikeresen jelenítették meg a Szent életének legfontosabb állomásait. Ötletes kellékekkel ügyesen oldották meg a színpad díszítését, a főszereplő remek színészi játéka pedig meghatározta a nézők számára emlékezetes előadást. Abban a világban, ahol minden a képi megjelenítés erején keresztül jut el az emberekhez, nemcsak a gyermekek számára fontos, hogy üzeneteinket hatékonyan tudjuk eljuttatni hozzájuk. Szent Erzsébet évében, amikor el akarunk mélyedni életének tanúságaiban, a játék segít a mai kor számára érthetővé tenni azokat. Mindenkinek akinek lehetősége van rá ajánlom, hogy hívja meg a színjátszó kört a Városmisszió keretében kipróbált emlékezetes előadás megtartására. Köszönjük /Sztancsikné Losonci Tímeának/, a csepeli Sekrestye Színpad vezetőjének sok fáradozását!

